

PRILOG BIOGRAFIJI GEORGIUSA RAGUSEIUSA

MARKO JOSIPOVIĆ

(Vrhbosanska visoka teološka
škola, Sarajevo)

UDK 101 (457.13) »501«
Stručni članak
Primljeno: 17. 9. 1991.

I.

O mnogim tvorcima hrvatske i sugraditeljima evropske kulture iz dalje prošlosti posjedujemo tek nepotpune, koji puta neprovjerene i netočne biografije. Nekim od njih ne znamo točno ni kad su rođeni ili umrli, pa čak ni pravo ime i podrijetlo. To je slučaj osobito kod onih naših sunarodnjaka koji su iz želje za znanjem ili zbog kojeg drugog razloga proveli u tuđini dulji dio života pa se dogodilo da su i unatoč tamo stečenim priznanjima bili jedva ili nikako poznati svojim suvremenicima u Domovini. Zato je danas - nama baštinicima plodova njihova duha i neumornog rada, koje doduše sporo, ali ipak dublje i svestranije istražujemo ili upoznajemo te se opravdano njima ponosimo - svaki novi podatak o njima do kojega dođemo vrlo dragocjen.

To vrijedi i za G. Raguseiusa, studenta i profesora Padovanskog sveučilišta, čiji je životni put također djelomično poznat. Odnedavno javnosti pristupačni novi svezak *Acta graduum*, što ga je izdao "Centro per la storia dell'Università di Padova",¹ unekoliko proširuje spoznaje o njemu. Dosadašnja su istraživanja naime pokazala - nažalost nedovoljno precizno - da je Raguseius, što se tiče akademskih stupnjeva, postigao doktorate filozofije i teologije te da se također bavio studijem medicine

¹ *Acta graduum academicorum Gymnasii Patavini ab anno 1601 ad annum 1605*, a cura di FRANCESCA ZEN BENETTI, Fonti per la storia dell'Università di Padova 11, Editrice Antenore, Padova, 1987.

i nosio naslov liječnika,² a spomenuti svezak donosi podatak i o stjecanju doktorata iz medicine i uz to zapise o njegovu sudjelovanju u promocijama drugih kandidata. Ti novi podaci zaslužuju da i u nas budu zabilježeni.³

II.

Ovlast podjeljivati akademske naslove studentima Padovanskog sveučilišta, koju je priznao već papa Urban IV bulom od 9. siječnja 1264. godine, imali su biskup i zborovi doktora. Poseban privilegij, potvrđen 1345. od strane pape Klementa VI, uživali su Zbor pravnik (Collegium iuristarum) i Zbor filozofa i liječnika (Collegium philosophorum et medicorum ili artistarum et medicorum) kojima je nešto kasnije (1363) pridružen i Zbor teologa (Collegium theologorum). Pošto ih je potvrdio papa, a u njegovo ime za njih nadležan bio mjesni biskup, ti su se zborovi zvali svetim ili papinskim.⁴ Osim tih svetih zborova, pravo promicati u zvanje doktora - u svojim kućama, privatno - posjedovali su posebnom carskom i papinskom povlasticom brojni palatinski grofovi pa su neki studenti tu mogućnost koristili da bi izbjegli bilo plaćanje visokih školskih taksa, ako su bili siromašni, bilo propisanu formulu ispovijesti vjere u skladu s bulom Pija IV *In sacrosancta beati Petri* od 13. studenog 1564, ukoliko nisu bili katolici, ili pak vođeni kakvim drugim razlogom.⁵

² Usp. M. JOSIPOVIĆ, *Il pensiero filosofico di Giorgio Raguseo nell'ambito del tardo aristotelismo padovano*, Massimo, Milano, 1985, str.32-33, 39,51 - s navedenom pripadnom literaturom.

³ Za istraživače hrvatske kulturne povijesti objavljeni svezak *Acta graduum* sigurno je zanimljiv i zbog zapisnika o doktoratima nekoliko drugih naših ljudi: Franciscus Grisogonus Iadrensis, Franciscus de Martiariis (Martinis) Sebenicensis, Ioannes Petrus Panizzonius Iadrensis i Trayanus Radulovitius Ragusinus promaknuti su u doktore *utriusque iuris*, a Stephanus Cortesius Arbensis (Iadrensis) i Carolus Iostrierius de Bassiano (Ragusinus) u doktore *artis et medicinae*. U njemu se spominju još Franciscus Bomartinus Dalmatus, Petrus Catich Sebenicensis, Iacobus Cortesius Iadrensis, Franciscus Crassi Raguseus, Ioannes Detricus Iadrensis, Christophorus Giamagnus Ragusinus, Iulius Gradinovich Sebenicensis, Ioannes Antonius Iadra (Zara, Zarra, Giadra), Petrus Primevius Iadrensis, Nicolaus Tranquillus Sebenicensis, no nije isključeno da se iza latinskih imena krije još koji lik iz hrvatskih krajeva.

⁴ L. ROSSETI, *I Collegi per i dottorati "auctoritate Veneta"*, u: *Viridarium floridum. Studi di storia veneta offerti dagli allievi a Paolo Sambin*, a cura di M. C. BILLANOVICH, G. CRACCO, A. RIGÓN, Editrice Antenore, Padova, 1984, str. 365.

⁵ Isto, str. 366-367; E. VERONESE CESERACCIU, *Ebrei laureati a Padova nel Cinquecento*, u: *Quaderni per la storia dell'Università di Padova* 13 (1980) 151-156. Praksu podjeljivanja doktorata *imperatoris iure* prekinuo je Senat Mletačke Republike dekretom od 5. listopada 1612. poništivši privilegij palatinskih grofova u svojoj državi, s tim da je ubrzo pronađena i ozakonjena mogućnost promicanja u doktore auctoritate Veneta - također s pogodnostima za siromašne i nekatoličke kandidate; prva takva promocija bila je u Padovi 1. lipnja 1616. Vidi: L. ROSSETI, nav. dj., str. 368 sl.

Predstavljajući novi svezak *Acta graduum*, priređivač Francesca Zen Benetti rekonstruirao na temelju zapisa postupak za stjecanje doktorata. Redovnom postupku na Padovanskom sveučilištu u nekim je slučajevima prethodio *tentamen*, kao preduvjet za pristup svetim zborovima (*aggregatio*). Sam pak redovni put, neznatno različit u Zboru pravnika i u Zboru filozofa i liječnika, obuhvaćao je četiri susljedne radnje. Prvo je kandidat trebao biti predstavljen (*praesentatio*) u odgovarajućem zboru s molbom da bude pripušten ispitu i da se odredi datum; studente filozofije i medicine prema pravilniku predstavljao je prioru i sindiku zbora, a katkad i jednom savjetniku i prokuratoru, jedan od promotora, dok se pravnik predstavljao samo prioru, no u pratnji svih svojih promotora. Slijedila je potom ispovijest katoličke vjere (*professio fidei catholicae*) i prisega pred biskupovim vikarom, uz prisustvo svjedokâ. Treći je moment dodjeljivanje pitanja (*puncta*) za ispit; kandidatima za filozofiju i medicinu su ih dan prije ispita kockom izvlačili prior i sindik, a pravnicima *punctatores* - povremeno izabirani između članova Zbora. Na kraju je bio sam *examen privatum* u okviru kojeg su studenti osim obrađivanja izvučenih tema odgovarali na prigovore kockom izvučenih osporavatelja (*arguentes*); doktoranti su medicine k tome još trebali riješiti *casum in re medica*, postavljen od jednog člana Zbora, također kockom izabranog. Za razliku od puta do doktorata iz prava, te filozofije i medicine, u postupku za doktorat iz teologije izostavljena je početna *praesentatio*, pitanja su dodjeljivana dva dana prije ispita, a i pristup Svetom zboru nije bio uvjetovan uspješnim ishodom predispita (*tentamen*), nego samo ispita.⁶

Uz asistenciju svojih promotora kandidat je polagao doktorski ispit u kuriji padovanskog biskupa pred cijelim odgovarajućim Zborom doktora. Promocijama iz filozofije i medicine, a i iz teologije, uvijek je predsjedao biskupov vikar i on je proglašavao nove doktore, dok su to za pravnike činili prior i jedan od promotora. Izvrstan uspjeh studenata, naime onih koji su postigli barem dvije trećine povoljnih glasova, izražavan je formulom *nemine penitus dissentiente (discrepante)*, a onih s običnom većinom *pro maiori parte*, no takvim rezultatom kandidati redovito nisu bili zadovoljni pa su gotovo uvijek ponovno pristupali ispitu - kao i oni rijetki koji u prvom pokušaju nisu uspjeli (*reprobati*).⁷

Doktorske su pak svečanosti kod palatinskih grofova većinom bile skromnije od službenih u okviru Sveučilišta. Djelomično su im doduše

⁶ *Acta graduum*, cit., *Premessa*, str.XII-XIV.

⁷ *Isto*, str. XII-XIII. Bilo je propisano koliko vremena treba proći do ponovnog ispita, no studenti su mu na temelju posebnog odobrenja obično ranije pristupali.

bile oblikom slične, no zaostajale su za njima pogotovo što se tiče broja, a u nekim slučajevima i vrsnosti promotora koji su mogli biti birani i među stručnjacima izvan sveučilišnog ambijenta.⁸

III.

Već otprije doktor filozofije i teologije, Georgius Raguseius doktorskom je ispitu iz medicine pristupio u Zboru filozofa i liječnika Padovanskog sveučilišta. Bilo je to neposredno iza kako ga je mletački dužd Marino Grimano imenovao profesorom na drugoj katedri *philosophiae ordinariae* istog Sveučilišta; do imenovanja je došlo 20. listopada 1601,⁹ a već 31. listopada otpočinja i 3. studenog 1601. završava redovni postupak za doktorat. U arhivima je to doslovno ovako zabilježeno:

1601 oct. 31, mane. Paduae in aromatharia ab Angelo. Praesentatio in med. - d. Georgii Ragusei Veneti cum integra - Art. et sacrae paginae doct. d. Georgius Raguseus civis Venetus f. - d. Lucae fuit per - art. et. med. doct. d. Horatium Augenium praesentatus coram - dominis Ioanne Dominico Salla vicepriore, Aloysio de Pace proc. et Aemilio Campilongio synd., - petens - se admitti ad eius privatum examen in med. - pro die sab. hora xx cum integra solutione. Qui - d. praesidentes - eum admiserunt - pro die et hora petitis. Et ulterius idem - praesentatus iuravit -¹⁰

1601 oct. 31. Coram etc. comparuit - art. et sacrae theol. doct. d. Georgius Raguseus Venetus f. - d. Lucae ut cath. fid. profiteretur - Testis - phil. et med. doct. d. Ioannes D(omi)nicus Sala, testis d. Leo Talento bedellus fid. fecere - Post quae.¹¹

1601 nov. 2, hora 19. Paduae in aromatharia ab Angelo. Puncta in med. - d. Georgii Ragusei Veneti.

Puncta in med. - d. Georgii Ragusei Veneti sorte extracta per - priorem et syndicum contrascriptos: ¹² -

⁸ Isto, str. XV.

⁹ PADOVA, *Archivio Antico dell'Università* (dalje: A.A.U.), sv. 664, f. 136r. Usp. M. JOSIPOVIĆ, *nav. dj.*, str. 33.

¹⁰ A.A.U., sv. 335, f. 101; *Acta graduum*, cit., str. 103, br. 282.

¹¹ PADOVA, *Archivio della Curia Vescovile, Diversorum*, sv. 62, f. 38v; *Acta Graduum*, cit., str. 103, br. 283. F. Zen Benetti je iza riječi "qui fidem fecerunt" (u ovom slučaju: "fid. fecere") izostavljala - a gotovo uvijek i bilježnici zapisnikâ - završni dio formule ispovijesti vjere: "de vita catholica et (bonis, optimis) moribus domini laureandi"; iza riječi "exinde" ili "post quae", kao ovdje, slijedila je kandidatova prisega kojom je svečano izražavao svoju pripadnost Katoličkoj crkvi. Vidi: *Acta graduum*, cit., *Premessa*, str.XII.

¹² Na ovom mjestu Zen Benetti upućuje na tekst naveden neposredno ispred ovoga, iz kojega se vidi da su teme izvučene "per - dominos Benedictum Sylvaticum priorem et Aemilium Campilongium synd."

In 2do afforismorum, nono. Corpora cum quispiam purgare voluerit - In libro artis medicinalis, capite 4°. Salubre simpliciter corpus est - ¹³ 1601 nov. 3, hora vigesima. Paduae in aula ep. loco solito sacri coll. - d. philosophorum et medicorum - ad - praesentiam - i. u. doct. d. Camilli Peltrari - provic. generalis - d.d. Marci Cornelio - ep. Paduae. - Examen in med. - d. Georgii Ragusei civis Veneti.

- Art. et sacrae theol. doct. d. Georgius Raguseus civis Venetus f. - d. Lucae in med. recitavit doctissime puncta sua et - de omnibus votis nullo penitus atque penitus dissentiente - approbatus remansit et sic - pronuntiatus fuit doct. in med. per - d. provic. generalem, - praesentibus - d. promotoribus suis - d. Horatio Augenio, a quo - fuit - insignitus, d. Hieronymo de Fabriciis de Aquapendente, d. Hercule Saxonia, d. Aemilio Campilongio, d. Annibale Bimbiolo, d. Ceasare Cremonino, d. Nicolao Trivisano, d. Antonio Nigro, d. Alexandro Vingontia et d. Ioanne Dominico Salla.

Infrascripti - doctores interfuere: - d. Benedictus Sylvaticus prior, d. Faustinus de Summo, rev. d. Hieronymus Zachus, d. Eustacchius Rudius, d. Camillus Frascati, d. Ioannes Antonius Paesius, d. Prosper Alpinus, d. Andreas Rocha, rev.d. Flavius Perotus, d. Michael Bradiolus, d. Aldrighetus Aldrighetius, rev.d. Octavius Bragius, d. Ioannes Petrus de Peregrinis, d. Tarquinius Carpinetus, d. Hector Odus, d. Camillus Thedoldus, d. Aloysius de Pace, d. Nicolaus Sanguinatus, d. Aloysius de Strata et d. Franciscus Cosaveccia.

Nota quod arguentes sorte extracti fuere - Carpinetus et Peregrini et proposuit ei casum in re medica - Frascati sorte extractus.¹⁴

Još 19. kolovoza 1599. Raguseus je iz Siene pisao svome bratu Ioannesu Dominicusu: “/.../ nunc omnem operam in perlegendis Galeni, et Hippocratis voluminibus consumo /.../”,¹⁵ i - kako sada zapisnik pokazuje - studij je okončao sjajnim uspjehom. Njegova je promocija okupila najuglednije profesore i učenjake Padovanskog sveučilišta. Vidimo da su među promotorima bili glasoviti profesor kirurgije i anatomije Hieronymus Fabricius ab Aquapendente (1533-1619), o kojemu će Raguseus kasnije napisati: “/.../ Anatomicorum omnium facile princeps, Gymnasii Patavini decus, Praeceptorque meus maxime colendus /.../”,¹⁶ te ništa manje poznati, najveći aristoteličar onog vremena, Ceasar

¹³ A.A.U., sv. 335, f. 102, *Acta graduum*, cit., str. 105, br. 287.

¹⁴ A.A.U., sv. 335, f. 102v, *Acta graduum*, cit., str. 106, br. 289.

¹⁵ LONDON, The British Library, ADD.MS 10810: Georgius Raguseus, *Epistolae morales, dialecticae et mathematicae*, f. 260 r.

¹⁶ GEORGII RAGUSEI, *Epistolarum mathematicarum seu de divinatione libri duo, Parisii*, Sumptibus Nicolai Buon, 1623, str. 262.

Cremoninus (1550/2-1631), profesor na prvoj katedri *philosophiae ordinariae*, kojemu je dakle naš Georgius upravo bio postao takmacem, a kojemu će nekoliko godina iza toga postati i žestokim protivnikom u vezi s pitanjem o formama elemenata.¹⁷ Zacijelo, subota 3. studenog 1601. bila je vrlo značajan dan u životu i karijeri G. Raguseiusa: u 20 sati polagao je doktorski ispit iz medicine, no toga istog dana, samo nekoliko sati ranije, započeo je svoje dugogodišnje tumačenje prirodne filozofije na Padovanskom sveučilištu - smijemo vjerovati - *oratione pulcherrima*, kako je inače običavao na početku akademske godine.¹⁸

Navedeni arhivski zapisi, potrebno je na to upozoriti, izričito spominju ime Georgiusova oca i prema tome potvrđuju ranije pronađeni podatak, koji je bio stavljen u sumnju, da se on zvao Lucas Raguseius.¹⁹ Ipak, unatoč pouzdanosti toga podatka, i dalje ostaju nerazriješene brojne druge dileme vezane za obitelj Georgiusa Raguseiusa, a i njega samoga.

IV.

Objelodanjeni svezak *Acta graduum* i na više drugih mjesta spominje G. Raguseiusa, ovaj puta međutim u ulozi promotora ili ispitivača drugih doktoranata. Kao doktor teologije i pridružen Zboru,²⁰ on je na Padovanskom sveučilištu redovno sudjelovao u doktorskim svečanostima novih teologa, a u razdoblju obuhvaćenom tim sveskom trinaest puta kao *promotor* i jedanput kao *arguens*.²¹ Ali na tom istom Sveučilištu, iako je bio redovni profesor filozofije, barem do jeseni 1615. godine Raguseius nije imao pravo aktivno sudjelovati u promocijama u doktore filozofije i medicine jer nije bio član Zbora artista,²² za što je preduvjet *tentamen*, a on mu očito ni prije doktorata iz filozofije, o kojemu još nemamo potpunih podataka, kao ni iz medicine, kako smo vidjeli, nije bio pristupio.

¹⁷ O tome je opširno pisala M.BRIDA, *Spor Jurja Dubrovčanina i Cesara Cremoninija o formama elemenata*, u: *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine*, br. 7-8 (1978), 39-83.

¹⁸ Naime, u I. PH. TOMASINI, *Illustrium virorum elogia*, Patavii, apud Pasquardum et Socium, 1630, str. 339. o Raguseiusu čitamo: "Tertia Novembris die, qua intermissa studia repetuntur, Oratione pulcherrima Praelectionum suarum initium facere consuerat l...l".

¹⁹ Usp. M. JOSIPOVIĆ, *nav. dj.*, str. 31. Rezerva spram toga podatka izražena je u: *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine*, br. 23-24 (1986), 240-241.

²⁰ Usp. M. Josipović, *nav. dj.*, str. 32.

²¹ *Acta graduum*, cit., br. 327, 596, 830, 1102, 1139, 1176, 1236, 1270, 1276, 1355, 1393, 1455, 1668, 1822.

²² To se jasno vidi iz dokumenta od 24. listopada 1615, kojim je Raguseius po drugi puta potvrđen za profesora na istoj katedri (imenovanje je prvi put potvrđeno 30. listopada 1607), gdje na kraju stoji: "Dovendo il detto Raguseo haver luogo nel Coll' di Dottori Artisti come hanno li altri Dottori leggienti nel detto Studio, et conviene al merito della sua persona.", (A.A.U., sv. 664, f.138r).

To pak nije bila prepreka da bude na privatnim doktorskim ispitima kod palatinskih grofova. *Acta graduum* donose podatke prema kojima je Raguseis od 1602. do 1605. god. u svojstvu promotora bio prisutan na jednoj promociji u doktora medicine²³ i na osam promocija u doktore filozofije i medicine zajedno²⁴ kod grofa Sigismundusa de Capitibuslistae,²⁵ čija je obitelj povlasticu podjeljivanja akademskih naslova dobila još 1434. godine, u vrijeme sabora u Baselu, od samog kralja i cara Sigismunda.²⁶ Zanimljiv je podatak da je jedan od promoviranih i William Harvey (1578-1657), engleski anatom i kirurg, koji zauzima istaknuto i veoma značajno mjesto u povijesti medicinske znanosti;²⁷ Raguseus ga je s još trojicom profesora promaknuo u doktora filozofije i medicine 25. travnja 1602.²⁸

U svim tim promocijama Raguseus se nalazi uz bok glasovitih učitelja Padovanskog studija i drugih uvaženih intelektualaca. Na ispitima doktoranata teologije s njim su kao promotori još profesori Angelus Andronicus, Livius Leonius, Ceasar Lippius, Philippus de Fabris, Alphonsus Sotus, Angelus Portenarius, Marius Mazzolenus i drugi, a u doktoratima filozofije i medicine sudjeluje s najistaknutijim nosiocima katedri za te struke, kao što su Hieronymus Fabricius ab Aquapendente, Horatius Augenius, Ioannes Thomas Menadous, Ceasar Cremoninus, Eustachius Rudius, Prosper Alpinus, Julius Casserius, Camillus Bellonus, Horatius Cornachinus.²⁹ To je dodatni očiti pokazatelj da je Raguseus - kao profesor i učenjak - unutar Sveučilišta i uopće u kulturnim krugovima Padove uživao velik ugled. Zato nije čudo da se na katedri *philosophiae ordinariae* održao sve do svoje smrti 13. siječnja 1622.

²³ *Acta graduum*, cit., br. 337.

²⁴ Isto, br. 338,364,394,801,1062,1266,1498. Pod zadnjim je brojem donesen zapisnik o zajedničkom polaganju doktorata "Leonis Lucernae hebrei et Aronis Lucernae eius fratris hebrei".

²⁵ Latinska se verzija prezimena različito navodi: de Capitibuslistae, de Capitibusliste, de Capitibuslistis, Capilistius; talijanska verzija je: Capodilista.

²⁶ U svim je zapisnicima takvih doktorata istaknuta ta povlastica koji puta u više ili manje skraćenoj verziji, a *Acta graduum*, cit., primjerice br. 1498, ima ovakvu formulaciju: "Universis et singulis hoc doctoratus privilegium visuris, lecturis vel legi auditoris Sigismundus Capitilistius Patavinus, sacri Lateranensis palatii auleque caesareae et imperialis consistorii comes, salutem. - Nos, - imperiali auctoritate familiae nostrae concessa ab invictissimo - Sigismundo olim Romanorum imperatore - ac Germaniae, Ungariae, Boemiae, Croatiae etc. rege, prout partet - privilegio - dato Basileae anno 1434, die VI aprilis, /.../".

²⁷ Usp. *William Harvey i otkriće krvnog optoka*, priredio L. GLESINGER, Nakladno poduzeće "Medicinska knjiga", Štamparski zavod "Ognjen Prica", Zagreb, 1949.

²⁸ PADOVA, *Archivio di Stato, Archivio Notarile*, sv. 4105, f. 453; *Acta graduum*, cit., str. 145, br. 394.

²⁹ U zapisnicima teoloških doktorskih ispita naš se filozof, teolog i liječnik spominje kao rev. (*Georgius*) *Raguseus*, a u ispravama o doktoratima iz filozofije i medicine većinom kao d. *Georgius Raguseus Venetus*, s navodom da je predavač redovne filozofije.

PRILOG BIOGRAFIJI GEORGIUSA RAGUSEIUSA

Sažetak

Dosadašnja istraživanja o Georgiusu Raguseiusu, istaknutom profesoru *philosophiae ordinariae* na Padovanskom sveučilištu, čiji je životni put - kao i mnogih drugih hrvatskih mislilaca i znanstvenika iz dalje prošlosti - još uvijek nedovoljno osvijetljen, pokazala su između ostalog da je postigao doktorate iz filozofije i teologije. Nedavno objavljeni svezak dokumenata padovanskih arhiva (*Acta graduum academicorum Gymnasii Patavini ab anno 1601 ad annum 1605*, Padova, 1987) sadrži iscrpne podatke o Raguseisovu promaknuću u doktora medicine (3. studenog 1601) i svjedočanstva o njegovu sudjelovanju, zajedno s drugim glasovitim profesorima u Padovi, na doktorskim ispitima studenata teologije, filozofije i medicine.

Nove dokumentirane pojedinosti o Raguseiusu, preuzete iz arhivske građe i iznesene u ovom članku, nisu beznačajan doprinos njegovoj biografiji.

ZUR BIOGRAPHIE VON GEORGIUS RAGUSEIUS

Zusammenfassung

Bisherige Forschungen über Georgius Raguseius, den bedeutenden Proffesor *philosophiae ordinarie* an der Universität von Padua, dessen Lebensweg - wie auch vieler anderer kroatischer Denker und Wissenschaftler der fernerer Vergangenheit - noch immer ungenügend geklärt ist, haben unter anderem ergeben, daß er Doktorate in Philosophie und in Theologie erreicht hat. Ein neulich veröffentlichter Band der Dokumente paduanischer Archive (*Acta graduum academicorum Gymnasii Patavini ab anno 1601 ad annum 1605*, Padua 1987) enthält ausführliche Daten über seine Promotion zum Doktor der Medizin (am 3. November 1601) und Zeugnisse über seine Teilnahme, zusammen mit anderen berühmten Professoren von Padua, an den Doktorprüfungen der Studenten der Theologie, der Philosophie und der Medizin.

Die neuen dokumentierten Einzelheiten über Raguseius, die aus den Archivmaterialien übernommen und in diesem Artikel vorgebracht sind, stellen einen nicht unbedeutenden Beitrag zu seiner Biographie dar.